

Bilag 36.

KREDITFORENINGERNES STÅENDE FÆLLESUDVALG

København, den 20. maj 1970.

Da vi igennem dagspressen og på anden måde er blevet gjort bekendt med, at boligministeren overfor Folketingsudvalget har fremsat forslag om, at lånegrænsen for lån mod 1. prioritet, altså for kreditforeningerne, sættes lig med lånegrænsen for den såkaldte „almindelige realkredit“ eller 40 pct. af belåningsværdien, tillader Fællesudvalget sig herved så stærkt som muligt at protestere imod dette forslag. Vi skal anføre, at det ikke alene er i strid med det den 9. december 1969 i Folketinget fremsatte forslag om ændring af kreditforeningsloven, der fastsætter lånegrænsen for kreditforeningerne til 60 pct., og realkreditlovforslaget af 13. marts 1970, der under forudsætning af hypotekforeningernes långivning i 2. lag ligeledes forudsætter 60 pct. som lånegrænse for kreditforeningerne, men også — og det lægger vi afgørende vægt på — er i strid med den samlede realkredits — alle 3 kreditlags — enstemmige og efter vor opfattelse velmotiverede henstilling til boligministeren og Folketingsudvalget om at fastlægge grænsen på 50 pct. af belåningsværdien.

Vi henviser i denne forbindelse til de 3 realkreditgruppers fællesskrivelse af 2. marts d. å. til boligministeren, en skrivelse, som ved lovforslagets fremsættelse den 13. marts d. å. i sin fulde ordlyd blev citeret af boligministeren med den bemærkning, at den „på en række centrale punkter rummer tanker, som bestemt er en overvejelse værd“, samt til den gentagne fremhævelse overfor Folketingsudvalget af den fortsat bestående fuldstændige enighed indenfor den samlede realkredit angående dette forslag under mødet den 22. april, hvor repræsentanter fra alle 3 realkreditgrupper deltog.

Der er indenfor alle realkreditgrupperne fuld enighed om, at balancen på obligationsmarkedet på længere sigt kan gøre reformer af realkreditsystemet nødvendige, men vi finder, at begrænsninger, der mere er konjunkturmæssigt begrundede, ikke bør føre til, at man permanent fastsætter lånegrænserne for den almindelige realkredit så lavt som foreslået i lovforslaget. Man henstiller derfor, at der generelt gennemføres en 50 pct. lånegrænse for almindelig realkredit, og at der i en særlig lovbestemmelse sker en midlertidig nedsættelse af denne lånegrænse til 40 pct. for så vidt angår omprioriteringer og lån til sommerhuse, dog således at denne særlige lovbestemmelse kan sættes ud af kraft af boligministeren, når de økonomiske forhold gør det forsvarligt.

Ved nærværende tillader vi os endnu en gang at henstille, at disse tanker igen tages op til velvillig overvejelse.

Når kreditforeningerne indgik på den heromhandlede fælles henvendelse fra den samlede realkredit, hvorved vore lånegrænser i forhold til lovforslagene af 9. december 1969 og 13. marts 1970 nedsattes med 10 pct. af låneværdien inden for nybyggeriet, skyldtes det, at vi fandt det rimeligt at medvirke til en forenkling af den for menigmand måske svært forståelige dobbelte sondring, som ifølge forslagene fremkom ved, at institutionernes lånegrænser ikke faldt sammen med den nye sondring mellem almindelig og særlig realkredit. Det forekom kreditforeningerne forsvarligt at stille forslag om denne nedsættelse af vor hidtidige lånegrænse fra 60 til 50 pct. under hensyn til, at det gennemsnitlige låneniveau nogenlunde ville kunne opretholdes, når det forudsattes, at vurderingsniveauet svarede til